

tóról szóló javaslat tárgyalását is beterjesztik. És jelenti, hogy legközelebbi napokban a kormány beterjeszti a választókerületek beosztásáról szóló törvényjavaslatot. Reméli, hogy mire a delegáció ideje elérkezik, addig nagy és fontos munkát végeznek be.

A Ház a bejelentést élénk helyesléssel veszi tudomásul.

Az ülés háromnegyed ötkor véget ért.

Megkezdték a feministák munkájukat.

— Raskóné a szegedi mozgalomról. —

(Saját tudósítónktól.) Nagy érdeklődéssel kísért megalakulása után a szegedi feministák egyesülete megkezdte munkásságát. Ugy látszott, hogy az értékesnek ígérkező akciót mindjárt az elején disszonáns hangok fogják megzavarni. Olyan helyeken ugyanis, amelyeknek nőmozgalmi kérdésekről való jólérsétségekben biznunk kell, azt hallottuk, hogy Raskó Istvánné a *Katolikus Nővédő Egyesület* elnöknője mozgalmat kezdeményez a szegedi feministák egyesülete és törekvései ellen. A hír nemcsak érdekesnek, de jelentősnek is látszott, amennyiben valódisága esetén alkalmas lett volna arra, hogy a nőmozgalmak vezérei és harcosai között háborút keltsen. Minthogy Raskóné Szegeden tartózkodik, az igazság megtudakolása céljából hozzá fordultunk. A következőket volt szives mondani:

— Távolról sem felel meg az igazságnak az a híresztelés, hogy én a feminista mozgalomnak ellensége vagyok, vagy, hogy a szegedi feministák egyesülete ellen akciót akarnék kezdeményezni. Lehetetlen ez annyival inkább, mert ma még tisztában sem vagyok a feministák szegedi egyesületének programjával, nem tudom, hogy mit akarnak. Ha majd kialakul előttük munkásságuk köre, akkor mindenesetre állást fogok foglalni. Elolvastam a programjukat, amelyet ép a *Délmagyarország* közölt, de én úgy látom, hogy abban mindkét feminista irányzathoz van valami, persze, bizonyos lokális izlésnek megfelelően alakítva. Egyébként igazán nem tudom, hogy mit végezhet Szegeden a feministák egyesülete. Nővédelemre itt van a *Katolikus Nővédő-Egyesület*, gyermekvédelemre a *Kisdédóvó- és Jótékony Nőegyesület*, jótékonykodásra a nőegyesületek, nevelésre a nőipariskola. Az urinők otthona hiányzik még és ha a feministák egyesülete ennek megteremtését tűzi ki céljául, nagyon helyesen cselekszik.

Eddig a nyilatkozat. A feministák egyesületének választmánya pedig ma délután öt órakor ülést tartott, hogy munkásságát megkezdje. Határozataiból melyeket hozott, plasztikusan kezd kidomborodni munkásságának irányzata. Február 2-án délutánra értekezletre hívják össze a tagokat, hogy megalkítsák a csoportokat, szétosszák a munkát. Nyilvános előadás tartására meghívják *Giesswein* Sándort. A gyermekvédelmi bizottság kiképzésére *Szirmay* Oszkárné, a nőtisztviselők osztályának kioktatására *Wilhelm* Szidóniát kérik fel. A gyakorlati tanácsadó a jövő hónapban megkezd munkásságát. Hogy a bizottság sikeresen végezhesse munkáját, díjtalanul állnak rendelkezésére az egyesületnek orvos, tanár és ügyvéd tagjai.

Butor szállításokat helyben és vidékre, berakozást száraz raktár helyiségben eszközöl

Ungár Benő
szállító
Szeged, Jókai-utca 1. sz.
Telefon 34.

Befejezés előtt Fülöp József fegyelmije.

(Saját tudósítónktól.) Ismeretes a *Délmagyarország* olvasó közönsége előtt az a fegyelmi, amely *Fülöp József* tanyai igazgató-tanító ellen évek óta tart. A közigazgatási bizottság fegyelmi választmánya hét-főn itélkezik ebben az ügyben. *Fülöp* — aki nagy energiával védi igazát és hangoztatja ártatlanságát — barátait meginvitálta erre a tárgyalásra, mondván, hogy az ügyis nyilvános. Ugy látszik, a fegyelmi személyes harccá élesedett ki *Scossa* Dezső ellen, aki szegedi tanfelügyelő korában a vizsgálatot megindította. A vádak, amelyek *Fülöp* ellen a vizsgálat során fölmerültek, a következők:

Fülöp a szegedi állami tanyai iskolának gondnokja is volt. Azért folyt tehát vizsgálat ellene, mert az iskolák fentartására kiutalt pénzeket szabálytalanul kezelte. Így pl. az 1907—8. tanévi számadásokat a helyett, hogy 1908. szeptember 1-ére elkészítette volna, októberben lemondott a gondnoki tisztról s a helyébe választott *Kálmán Bélának* nem a számadást, hanem egy csomó nyugtát pénztári naplót adott át azzal, hogyha hiány van, ő fizeti meg. Tényleg 1100 korona hiányt állapítottak meg, de azt *Fülöp* csak 1910. július havában térítette meg *Kálmán Bélának*, eljárását úgy leplezve, hogy a tanfelügyelő sürgetéseit nem mutatta be a gondnokságnak és az csak 1910. július havában jutott tudomására annak, hogy mi folyik a háta mögött, mikor a tanfelügyelő sürgető rendelete *Fülöp* távollétében hozzá eljutott. *Fülöp* akkor beismerte, hogy a hivatalos pénz nincs meg s azt — amíg valahonnan meg nem szerzi — át nem adhatja. További vádak, hogy valótlán jelentéseket tett hatóságának, az iskolalátogatásokat hanyagul teljesítette, 500 korona előleget vett föl az iskola pénzből, hogy beégés címén félévi szabadságot kért, de 1912. április havá-

ban már semmi baja se volt, hogy hivatali főnökeiről tiszteletlenül nyilatkozott, majd azokat hírlapi cikksorozatokban támadta.

Vizsgálat folyt *Fülöp* ellen amiatt a vád miatt is, hogy botrányos mulatságokat csap a felsőtanyai igazgatói lakásban, nejét és gyermekét éhezetteti, csak hogy elüldözze magát. Ezek miatt a vádak miatt a közigazgatási bizottság felfüggesztette állásától. A közoktatásiügyi miniszter a *felfüggesztést mellőzte*, de a vizsgálat kiegészítését elrendelte. Az indok az volt, hogy *Fülöp* immár nem pénzkezelő. A vizsgálat persze tovább folyt, a legtöbb panasz állítólag beigazolást is nyert. A királyi ügyész indítványa ennek következtében az, hogy *miután Fülöp viselt dolgai lit működését lehetetlenné teszik, helyezték át büntetésből saját költségén más állásra*.

Folytatódik a tojástan a vásárcsarnok körül.

— Megveszik Strasser terveit. —

(Saját tudósítónktól.) A legutóbb tartott közgyűlésen nem tudtak véglegesen dönteni afelől, hogy megvásárolja-e a város *Strasser* Albertnek a vásárcsarnokról készített terveit, vagy sem. A közgyűlés a jogügyi és műszaki bizottságokhoz appellált: mondják meg ezek, *követelhet-e valamit Strasser a várostól és műszakilag alkalmasak-e Strasser tervei kivétel céljaira?* A két bizottság pénteken délután *Bokor* Pál helyettes-polgármester elnöklésével összeült és a kérdésekre határozott választ adott. Nyílt kérdés maradt azonban a legfontosabb — pedig ez is felmerült az ülésen, — hogy *versenytergálás, vagy megbízatás útján építtesse-e föl a város a vásárcsarnokot*. Ez a kérdés az, amely a vásárcsarnok körül támadt bonyodalmakat előidézte s a terv megvalósítása elé a legsúlyosabb akadályokat gördítette. Azt most már tudjuk, hogy a bizottság *Strasser* Albert kielégítését javasolja — normális szempontokból, de hogy pályázat vagy megbízatás útján akarják építeni a vásárcsarnokot, sőt hogy egyáltalán építik-e, ezt még mindig nem tudjuk.

Az együttes bizottságok üléséről az alábbi részletekben számolunk be.

Bokor Pál helyettes polgármester tájékoztatta a bizottságok tagjait az ülés tárgyról. Afelett kell dönteni — mondotta — hogy *Strasser* Albertnek a vásárcsarnokra vonatkozó tervét, amelyet *Strasser* 8000 koronáért ajánlott föl a városnak, megvegye-e a város, vagy sem. Amikor a közgyűlés kimondotta, hogy vásárcsarnokot kíván létesíteni, *Strasser* önként ajánlotta föl a szolgáltatásait, elkészítette a tervet, amelynek adatait aztán a tervpályázat kiírásánál a mérnökség javarészből is használta. *Strasser* legelső terve szerint 700000 koronát tett ki a költségvetés. Később ezt átdolgozta. A módosított terv szerint a vásárcsarnok építési költsége 1,074.000 koronára emelkedett. Végül, mintegy másfél év előtt, egy harmadik, még nagyobb szabású tervet dolgozott ki *Strasser*, amelyben már 1,524.000 koronában állapította meg az építés költségét. Kétségtelen, hogy *Strasser* — mondotta az előadó — a vásárcsarnokot egyre tökéletesebben akarta megtervezni s amikor az utolsó terv is elkészült, meggyezést akart kötni a várossal. A helyi lapok azonban pályázat kiírását követelték s így az egyezkedés meghiúsult. *Strasser* visszalépett. Később pörrel fenyegette a várost, mire ismét egyezkedni kezdtek s így jutott el ez az ügy odáig, hogy *Strasser* most 8000 koronát kér a tervekért. A bizottságok feladata az, — mondotta *Bokor* — hogy előbb jogi szempontból bírálják felül a kérdést, azután műszaki szempontból döntsék el, hogy *Strasser* fáradozásai és a terve megérdemlik-e a kívánt honoráriumot.

Wimmer *Fülöp* szerint föltétlenül honorálni kell *Strasser*nek a vásárcsarnok érdekében kifejtett tevékenységét.

Rosenfeld Nándor: Annál is inkább, mert az övé az eszmeforrás.

KORZÓ

SÁRGA

CSIKÓ

MOZI